

Bohumil Heinz

(120 let od narození v roce 2014)

Bohumil Heinz, český rytec (9. 5. 1894, Rakovník – 22. 5. 1940, Praha) se učil na keramické škole v Bechyni. Poté, co vypukla I. světová válka, školu musel opustit a bojoval na frontě v Rusku a Itálii.

Když skončila válka, začal studovat figurální malířství na umělecké škole prof. Schussera, později u Vratislava Huga Brunnera a u Františka Kysely na Uměleckoprůmyslové škole v Praze. Zde si osvojil základy grafiky. Rytectví se učil u rytce Eduarda Karla, který na něj zanechal největší vliv. Svou pracovní kariéru začal ve Státní tiskárně cenin, pro kterou vytvořil řadu děl, a od roku 1932 pro anglickou tiskárnu Thomas De La Rue and Co. a též pro Národní banku.

Od třicátých let navrhoval a ryl poštovní známky. Z této doby pochází i návrhy s pohledem na Malou Stranu z Karlova mostu (Pof. 514/515) a s portrétem Bedřicha Smetany (Pof. 742), které byly vydány poštovní správou až po II. světové válce. Za doby I. republiky vytvořil 23 poštovních známek, 2 aršíky a 7 rytin pro kupony. První známkou byl portrét Antonína Dvořáka z roku 1934 (Pof. 280). Za období Protektorátu Č+M vytvořil celkem 10 známek s krajinnými motivy. Úplný seznam zveřejnil Gerhard Batz v roce 2003 ve svém článku Bohumil Heinz na portálu www.infofila.cz. Jeho práce se ztělesnila i ve známkách pro další poštovní správy – Řecko, Švédsko, Nový Zéland (Yv. 198-199), Západní Samoa (Yv. 124) a Sudán (Yv. 50-56 a Yv. 57-58).

Rytectví poštovních známek a průvodních materiálů se soustředilo do velmi krátkého období – šesti let. Veřejnost i kritika jeho rytecké umění velmi oceňovala. Byl akceptován i vrcholným umělcem jakým byl Max Švabinský, i přes původní přehlížení jeho práce a kritiku (např. při práci na bankovkách). Československá poštovní správa ocenila jeho umění v roce 1984 k 90. výročí jeho narození a Česká republika dvakrát v sérii „Tradice české známkové tvorby“ – v roce 2000 „Masaryk s dítětem“, v roce 2002 alegorickým zobrazením „Republika“ podle návrhu Maxe Švabinského. Poštovní muzeum vydalo Pamětní list k výstavě v roce 1995.

Známé jsou i jeho spoluautorské návrhy bankovek (protektorátních) a návrhy nerealizovaných bankovek z let 1938 a 1946, jakož i grafické práce – z nichž vynikají nejvíce studie lesa, obraz zima pro ročenku a portréty (siamského císaře Rámy VIII. z roku 1933 a Sunjatsena). Zajímavý je i portrét Aloise Jiráska. I neoznačené rytiny jednoznačně ukazují na autora – Bohumila Heinze (hlava ženy s čelenkou, okřídlený skopec s dvěma postavami apod.).

Umění Bohumila Heinze zhodnotil Rudolf Fischer v článku „Bohumil Heinz a jeho reprodukční umění“:

„Počátky novodobé historie rytectví čs. známek jsou od třicátých let spojeny s dvěma uměleckými osobnostmi – Bohumilem Heinzem a jeho předchůdcem Karlem Seizingerem“ anebo „Bohumil Heinz se jako umělec vysokých kvalit prosadil především svými mimořádnými schopnostmi spojenými s houževnatým úsilím – to byly prostředky, kterými komunikoval sám se sebou a se „živiteli“ – objednavateli zakázek. Byl také velmi skromný, autokritický.“ Chvála

Heinzova rytectví, za kterou byl často přirovnáván Hollarovu umění, inspirovala i Františka Halase k napsání básně.

Zdroje:

1/ <http://www.filatelie-klim.com>

2/ www.infofila.com

3/ <http://rabasgallery.cz>

4/ <http://www.filateliepenka.cz>

5/ <http://abart-full.artarchiv.cz>

6/ <http://www.batz-hausen.de>

Přidáno na web www.kf0015.cz: 10. 5. 2014 ILE/2020/RAD

